

Sygn. akt IV U 874/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 października 2016 r. Nr (...)

w sprawie W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu W. D. przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 15 września 2016 r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz W. D. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 874/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2016r. Nr (...), działając na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3 pkt 1, 2, 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (tj. Dz. U. z 2013r. poz. 170), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił W. D. prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ ostatni stosunek pracy z pracodawcą, który na dzień rozwiązania umowy zatrudniał powyżej 20 osób, nie został rozwiązany na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Odwołanie od w/w decyzji złożył W. D., wnosząc o jej zmianę i ustalenie, iż spełnia określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych warunki do otrzymania świadczenia przedemerytalnego oraz przyznanie mu prawa do wnioskowanego świadczenia. Wniesiono również o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniesiono, że rozwiązanie stosunku pracy w W. D. nastąpiło z uwagi na likwidację stanowiska, na którym był zatrudniony, co wyczerpuje przesłankę zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, gdzie ujęto rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z

powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych (odwołanie, k. 1-3v akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Ponownie wyjaśniono, że W. D. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w okresie od 4.06.2007r. do 29.02.2016r. u płatnika składek (...) sp. z o.o. Ze świadectwa pracy wynika, że stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia na wniosek pracodawcy w oparciu o art. 30 § 1 pkt 2 kp, a z wypowiedzenia umowy o pracę wynika, że przyczyną rozwiązania umowy była likwidacja stanowiska pracy. Organ rentowy ustali, że na dzień rozwiązania stosunku pracy pracodawca zatrudniał 33 osoby, a zatem stosunek pracy z W. D. nie został rozwiązany w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, tj. na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Wobec powyższego nie znaleziono podstaw do zmiany decyzji i uwzględnienia odwołania (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 6-8 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. D. w dniu 14 września 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne. Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodniony do dnia rozwiązania stosunku pracy, tj. do dnia 29.02.2016r. okres zatrudnienia w łącznym wymiarze 43 lat, 7 miesięcy i 25 dni.

W. D. w dniu 2 czerwca 2013r. ukończył 60 lat.

Ubezpieczony był zatrudniony u pracodawcy (...) sp. z o.o. w B. na podstawie umowy o pracę od dnia 4 czerwca 2007r. do 29 lutego 2016r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku zastępcy kierownika działu części zamiennych. W świadectwie pracy wskazano, że stosunek pracy ustał za wypowiedzeniem na wniosek pracodawcy na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 kp. W rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z dnia 27.11.2015r. pracodawca jako przyczynę wypowiedzenia umowy wskazał likwidację stanowiska pracy. W piśmie uzupełniającym z dnia 17.10.2016r. pracodawca sprecyzował, że przyczyną rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem z ubezpieczonym była likwidacja stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych (świadectwo pracy, k. 9-10 akt organu rentowego; rozwiązanie umowy o pracę, k. 11 akt organu rentowego; dokumenty zgromadzone w aktach osobowych wnioskodawcy; informacja uzupełniająca z 17.10.2016r., k. 20 akt sprawy; zeznania ubezpieczonego, k. 21v akt sprawy).

W. D. na dzień wydania zaświadczenia z dnia 13.09.2016r. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w M. jako osoba bezrobotna od dnia 2 marca 2016r. z prawem do zasiłku dla bezrobotnych od dnia 2 marca 2016r. W dniu 13 września 2016r. upłynął co najmniej 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku ubezpieczony nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucji rynku pracy, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy z dnia 13.09.2016r., k. 12 akt organu rentowego).

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił W. D. prawa do świadczenia przedemerytalnego, bowiem ostatni stosunek pracy z pracodawcą, który na dzień rozwiązania umowy zatrudniał powyżej 20 osób, nie został rozwiązany na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (decyzja z dnia 10.10.2016r. k. 18 akt organu rentowego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. D. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013r. poz. 170 j.t.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, ze zm.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn. Za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych). Ponadto, jak stanowi ustęp 3 wskazanego przepisu świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ustępie 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki: (1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, (2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych, nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych, (3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że wnioskodawca w dniu 2 czerwca 2013r. ukończył 60 lat, do dnia rozwiązania stosunku pracy udowodnił okres uprawniający do emerytury w łącznym wymiarze 43 lat, 7 miesięcy i 25 dni, jak również spełnia warunki dotyczące posiadania statusu osoby bezrobotnej oraz okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Rozstrzygnięcie sprawy wymagało jedynie ustalenia, czy stosunek pracy łączący ubezpieczonego z pracodawcą (...) sp. z o.o. w B. do dnia 29 lutego 2016r. został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów wspomnianej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy - ilekroć w ustawie jest mowa o przyczynach dotyczących zakładu pracy - oznacza to:

- a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,
- b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych lub technologicznych,
- c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,
- d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Organ rentowy odmówił uznania, że do rozwiązania stosunku pracy z ubezpieczonym doszło na skutek przyczyn leżących po stronie pracodawcy wskazując, że pracodawca na dzień rozwiązania umowy zatrudniał powyżej 20 osób w związku z czym brak było podstaw do rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy, która to przyczyna została wskazana w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. a w/w ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, a stosunek pracy z ubezpieczonym nie został rozwiązany na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników. Niemniej jednak poza przyczyną powołaną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy określa także

inne okoliczności rozwiązania stosunku pracy zaliczane do przyczyn leżących po stronie pracodawcy i nie zależą one od liczby zatrudnianych pracowników. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że rozwiązanie stosunku pracy z W. D. przez spółkę (...) sp. z o.o. w B. nastąpiło z uwagi na likwidację stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych. Powyższe wynika zarówno z wypowiedzenia umowy o pracę z dnia 27.11.2015r. oraz z pisma precyzującego przesłankę rozwiązania stosunku pracy z dnia 17.10.2016r. znajdującego się w aktach osobowych wnioskodawcy. Potwierdziły to także spójne zeznania ubezpieczonego, którym Sąd dał wiarę w całości. Niewątpliwie zatem do rozwiązania stosunku pracy z ubezpieczonym przez ostatniego pracodawcę doszło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, gdyż rozwiązanie stosunku pracy z ubezpieczonym przez pracodawcę nastąpiło z uwagi na likwidację stanowiska pracy z powodów ekonomicznych. Tym samym W. D. spełnił wszystkie niezbędne warunki do przyznania mu prawa do świadczenia przedemerytalnego od dnia 15 września 2016r., tj. od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami, stosownie do treści art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dniu wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji wyroku.